

Femton populära visor ur Rolf's repertoar, sjungna med stormande bifall i Sv...

Rolf, Ernst, 1891-1932

81 F b z Br. qv.

National Library
of Sweden

Vitt. So.
Dram.
Kvazi
Saul.
(Br)
0
4

FEMTON POPULÄRA VISOR

UR

ERNST ROLFS REPERTOAR.

SJUNGNA MED STORMANDE BIFALL I SVERIGE, NORGE,
DANMARK OCH FINLAND.

HASSELBACKEN,
BERNS SALONG, STOCKHOLM,
OPRIS, HELSINGFORS,

CABARET CHAT NOIR, KRISTIANIA,
CABARET "EDDERKOPPEN", KÖPEN-
HAMN etc. etc.

BILDER, TEXT OCH MUSIK.

EGET FÖRLAG.

PRIS 1 KR.

0 0000 000001526

ERNST ROLF
FEMTON VISOR

INNEHÅLL:

1. Bön till henne.
- * 2. När som vårens tid väl är inne.
3. Tattare-Emma.
4. Tess Lördan.
5. Titelvisa.
- * 6. Det har min mamma sagt.
- * 7. Låt oss gå till Hesselby
8. Tandvärken.
9. Beväringsvals från Backamo.
- * 10. Medel mot kalla fötter.
- * 11. Sjöbloms Eka.
12. Farväl, förtjusande mö!
- * 13. Ack, de små trolska kvinnorna.
- * 14. My white Princess. Amerikansk Rag time.
- * 15. O, Sofie!

* Offentligt uppförande utan förläggarens medgivande förbjudet. (Lag 10 aug. 1877)

I BOK- OCH MUSIKHANDELN HAR UTKOMMIT AV REPERTOIR *ERNST ROLF*:

»I ALLA FULLA FALL», en sommartrall, populär vals av *Adolf Englund* med text av *Ernst Rolf* (4:de upplagan)

Ett häfte visor (innehållande 7 visor, epigram etc.)

»CLARA», visa av *Flagstad*.

»FLICKKORNAR VALS» av *Ernst Rolf*.

»KVINNSVISAN» (4:de upplagan)

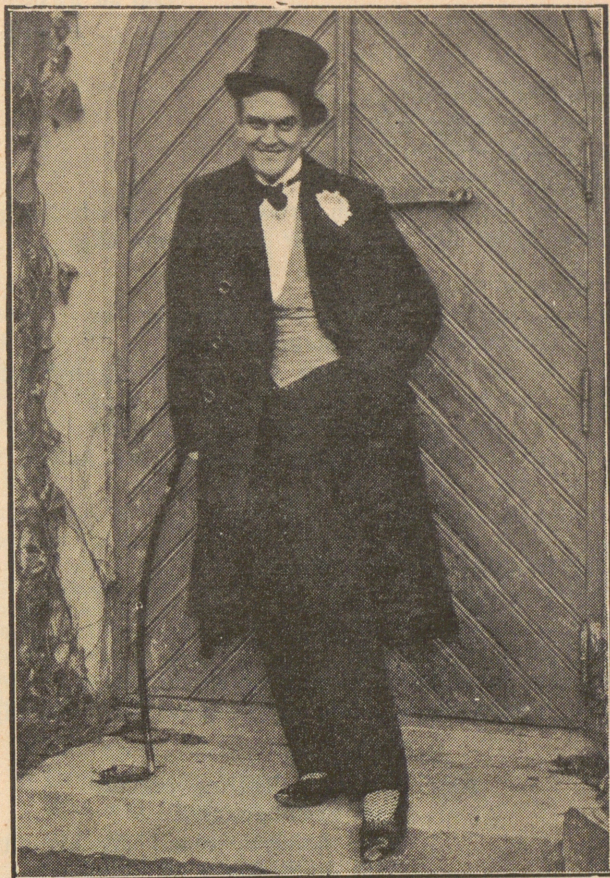
»ZAMONA», amerikansk kärleksballad.

»BOBBY», populär one-step med text.

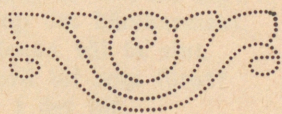
»MED DEN ENA HAND», populär visa.

Finnas att tillgå i varje musikhandel.

Eftertryck förbjudes.

BOBBY, DU HAR VISST ONT I HÅRET
OM INTE SÅ SKA DU SE DU FÅ'RETI .

Bön till henne!

(Var barmhärtig!)

Populär Rysk zigenar-romans.

Text av *ERNST ROLF*

Mel. av *N. Bakaleinikow*

Som ett skimmer av ljus,
Som förbländat min själ
som mot rymden har lyft
stackars jordbunden träl
Är den strålgans, som skön i din blick alltid låg.
Dina ögon, din mun leker jämt i min håg!
Ack!

Refr.: Du min älskling jag ber
hav barmhärtighet
med en själ, som i dig har sitt allt.
Om du sviker mitt hopp
för all evighet
Hela livet blir öde och kallt!

*

När en gång jag når hamn,
Och jag skiljes från dig
Vill jag viska ditt namn
med en bön ifrån mig
att min innersta, vekaste sorg du förstår,
När jag drömtungd mot drömmarnas borg med dig går.
Ack!

Refr.: Du min älskling jag ber
hav barmhärtighet
med en själ, som i dig har sitt allt.
Om du sviker mitt hopp
för all evighet
Hela livet blir öde och kallt!

Musiken att tillgå genom Emil Carelius Musikhandel, Drottninggatan, Stockholm.

När som vårens tid väl är inne.

Av Karl-Ewert.

Mel.: Wenn der Frühling kommt. Av Jean Gillbert

Evig kärlek är vår lott
Föremålen växla blott,
Ena da'n en guldblond vän,
Da'n därpå en svartögd en.
Kvinnan ha vi svurit tro
Vid vartenda rendez-vous,
Uti hennes närhet bli
Våra sorger poesi.
Sista mötet var helt nyss,
Blåa ögon och en kyss,
Då så hände en maleur
Pappan kom och tog humör,
Flickebarnet hon tog slut,
Jag blev kastad handlöst ut,
Natten den var mörk och kall,
Jag stod kvar i alla fall.
Vid hennes fönster kvad
Jag tyst en serenad:

Refr.: När som vårens tid väl är inne,
Blir det åter sol i vårt sinne,
Bland konvalj och sippor små
Ska vi glömma sorgen då.
När syrén och hägg mildt oss tjusar,
Och av kärlek blott livet brusar
I en dröm om evig vår
Nog bättre tider då vi får!

Tiderna vi leva i
Tyckas mer än hårda bli,
Alla klaga som en man
Existera går ej an.
Nu är Grängesjobb ej lönt,
Tänk vad livet förr var skönt,
Nu man styr en dålig kurs,
Dag för dag man gör konkurs.
Skojar folk och ligger i
Lyckan står den djärve bi,
Och man viggjar varje stund
På en moratorisk grund.
Björnarna dom stå i kö,
Men man vinkar kallt adjö,
Kastar ut dom en och en,
Tills man har dom där igen.
Då sjunger man för dem
En liten sång med kläm:

Refr.: När som vårens tid väl är inne,
Blir det åter sol i Ert sinne,
Bland konvalj och sippor små
Ska Ni glömma mig också,
När syrén och hägg mildt Er tjusar
Och av kärlek blott livet brusar,
I en dröm om evig vår
Nog bättre tider då Ni får.

Var man kommer hör man blott
Dryftas huru kriget gått,
Hur vid fronterna man slåss,
Och hur vi ska akta oss.
Och vi läsa telegram
Om att härarna gå fram
Hur den tyska mörsarn sköts,
Och hur hjältedöden ljöts.
Vi få läsa städers fall
Och om bajonettanfall,
Se hur flygskepp sprida död,
Allt är eld och blod och nöd.
Lik en mardröm är som sagt,
Denna kamp om härskarmakt,
När ska denna väl ta slut,
Och vår jord bli som förut?
Det ligger i det blå,
Men kanske väl ändå:

Refr.: När som vårens tid väl är inne,
Blir det åter sol i vårt sinne,
Bland konvalj och sippor små
Ska vi glömma sorgen då.
När syrén och hägg mildt oss tjusar,
Och av kärlek blott livet brusar
I en dröm om evig vår
Nog bättre tider då vi får.

Offentligt föredrag utan med-
givande absolut förbjudet.

Tattare-Emma.

Av Jeremias i Tröstlösa

Den grannaste flicka därhemma,
Pina å dö!
Å Måns Tattares svartöjda Emma,
E däjeli mö!
Hennes hår dä ä svart som di mörkesta nätter,
Å dä undelit då att jag längtar ätter'a.

*

Om bara ni hörde'na skratta,
Trodde ni mej,
Å va ni har svårt för te fatta
Dä klara sej.
:|: Hennes mun den ä rö, å vita ä tännerna,
Å mjuka å herrskapsfina ä hännera. :|:

*

När speleman inne på logen
Drillar en dans,
Å Tattare-Emma från skogen
Den licksta som fanns.
:|: Ty si ho ä kringest i svingane vänningar
När storpolska går så dä vischar i klänningar! :|:

*

Ho ä som ho hadde e fjäder
Unner si sko,
Å inte e sula å läder,
Så dansar ho.
:|: Å var ho ä mä, blir dä träter blann fleckera,
Å slagsmål blann pojkar di närmesta veckera. :|:

*

Å far min han säjer därhemma
Att ja, ja ä dum,
Som håller åv Tattare-Emma.
Va bryr ja mej um
Att Tattare-Måns, hennes far, ä en stäckare
Som skälles för skojare, tjuvstryk och rackare...
Hennes hår dä ä svart som di mörkesta nätter!
Å dä undelit då att ja längtar ätter'a!

Med tillåtelse av Abr. Lundqvists Musikförlag, Stockholm,
ensam rättsinnehavare till musik och text.

Tess Lördan.

Vers i folkton av *Jeremias i Tröstlösa.*

Vers 1—2 av *Jeremias*, 3—6 av *Karl-Ewert.*

Sjungen med stort bifall av *Ernst Rolf.*

I bugane böljer går rågfält å vete
Å vågera vaggar på krusiger sjö,
På Lekebergsåsen går korna i bete
Å skällera pinglar å svalera singlar
I höjda, där molntappar segla som snö.
Trallalla då tänker jag på dej!

*

Fioln han får hänga på spiken å vänta
Tess Lördan um kvälln, då får stråktagle gno,
Då går ja te dans mä e skrattane jänta
Där kvarnbäcken rusar å furera susar
Då går jag te dansen på Lekebergs bro.
Trallalla då dansar jag med dej!

*

Och valsen den går och vi sorgerna glömma,
Det doftar av blommor och nyslaget hö,
I sommarkvälln's tjusning om kärlek vi drömma
Och skratta och spela och kyssas och kela
I grönskande dungar med däjelig mö.
Trallalla då tänker jag på dej.

*

Och månen går opp bakom Lekebergsskogen,
Och älvorna leka kring myrar och mo,
Och flickan hon lovar att vara mej trogen,
Och hän över vallarna, in mellan tallarna
Eko det kommer från Lekebergs bro.
Trallala nu stannar jag hos dej!

*

Men hösten den kom, och långt bort till de döde,
Dit gick hon min flicka så späd och så fin,
Nu Lekebergsbron ligger dödyst och öde
I gulnade prakten, där stormar ha makten,
Där hörs nu som förr inte mer melodin:
Trallalla då tänker jag på dej.

*

Och gammal en blir, en blir tungsint och bitter,
En går där så ensam och väntar på ro,
Om kväll'n när med pipan vid brasan man sitter,
Man sorgerna glömmar, tillbaka man drömmar,
Te sommarn och dansen vid Lekebergsbro.
Trallalla då tänker jag på dej.

Med tillåtelse av Abr. Lundqvists Musikförlag, Stockholm,
ensamrättsinnehavare till musik och text.

Titelvisa.

Känd melodi.

Jag var på en fäst, och där syntes överkommendantsexpeditions-
löjtnanterna
samt arméförvaltningsgratialutdelningskassakontrollanterna,
vidare huvudstadsgaturenhållningsentreprenören
samt nordpolsforskarexpeditionsleverantören.

*

Där såg man de arma försörjningsinrättningshjonen
samt socialistungdomsklubbsockföreningsdirektionen,
vidare barberarebiträdesföreningskassören
samt elektricitetsaktiebolagsmontören.

*

Där syntes byggnadsföreningshotellslogerarna
samt avbetalningsaffärsinkasserarna
jämte flera från järnvägsstationsexpeditionslokalen
samt säkerhetständsticksfabriksaktiebolagsarbetarepersonalen.

*

Där såg man med fru salpetersjuderifabrikören
och sädesbrännvinsfabriksaktiebolagskontrollören
samt de som ha att göra med poliskammareförvandlingsstraffsböterna
ävensom huvudstadstidningssekreterareklubbedamöterna.

*

Vidare samtliga hovkammarjunkarinnorna
samt knäckebrödsförsäljningsmagasinsföreståndarinnorna,
likaså en stor del av huvudstadsgilljannefjantarna,
samt de, som dela ut försörjningsinrättningsarbetsbjonsavlönings-
slantarna.

*

Dit hade vidare anlant den, som bekläder tiotusenmannaförenings-
sekreterarebefattningen
samt den, som verkställer huvudstadsparkanläggningsgångstigs-
krattningen
vidare porterbryggeriföreningsmästaren
och till sist helt kort — spårvägsaktiebolagsskenskmutsskjutare-
fackföreningsarbetarepersonalsbeklädnadsmagasinsförrådsför-
valtaren.

Det har min mamma sagt!

Idealstockholmarens kuplett.

Av Otto Hellqvist

Jag är man och heter Hugo,
Anders Hugo Apelgren.
Vid mina fyllda sju och tjugu
Är jag ännu oskualdsren.
Emot kvinns och annat galet
Är jag alltid på min vakt.
Jag är Stockholms-idealet.
För de' har min mamma sagt.

*

Uti allt jag håller måtta,
Äter rotmos hela da'n.
Och att nysa eller spotta
Tycker jag är en chikan.
Intet fel jag har på kroppen,
Hvarje muskel är kompakt.
Jag är skär som rosenknoppen,
För det har min mamma sagt.

Jag har aldrig kallat fanken
Med ett enda af hans namn,
Jag har icke ens i tanken
Haft en flicka i min famn.
En gång kom en tös i linnet,
Men jag blunda — vilken takt!
Sådant där blott retar sinnet,
För det har min mamma sagt.

*

Aldrig nån'sin har jag tagit
I ett kort — bevar oss,
Aldrig nån'sin har jag dragit
Något enda litet bloss.
Aldrig luktat uppå korken,
Och jag tror av allan makt
Att jag kommit hit med storken,
För det har min mamma sagt.

Gärna skulle jag mig gifta
Tänk, er! Gifta mig en dag,
Men vill blott bekantskap stifta
Med en flicka ren som jag.
Jag har sökt längs hela raden
Av bekanta i min trakt.
Det finns ingen så'n i staden
För det har min mamma sagt.

*

Nej, nu får jag inte sjunga
Någon mera vers för er,
Det är sent och alla unga
Måste stilla bäddas ner.
Ränn ej kring i sta'n om kvällen
Sedan hyggligt folk sig lagt,
Det finns många hm hm ställen,
För det har min mamma sagt.

Ensam förlagsrätt Ernst Rolf.

Musik å nästa sida.

Det har min mamma sagt.

Text av Otto Hellqvist

Andante.

Jag är man och he = ter Hu = go, An = ders

Hu = go A = pel = gren. Vid mi = na

fyll = da Sju = och = tju = go, är jag

än = nu o = skülds = ren. E = mot

kvinns och an=nat ga= let, är jag

all= tid på min vakt, Jag är

Stock=holms= i = de = a= let, för de

har min mam= ma sagt. Fine.

“Låt oss gå till Hesselby.”

Av Karl-Ewert

Mel. »Hagenbeck» av Jean Gilbert

D'ä modärnt att bada samman
Män och kvinns av alla kön
Och med stänk och skrik och gamman
Går man kring så naket skön.
Så i Mölle förr vi badat
Nu vi fått en plats helt ny
Och det har då inte skadat
Det är Hesselby
När Strömberg varmt nu spår
Från folkets läppar går:

Refr.: Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Och stadens kvalm och hetta fly i Hesselby,
Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Ty där blir mänskan liksom ny i Hesselby.

*

Jo, en flicka söt och vacker
Va't förlovad länge nu
Men hon motståti karl'ns attacker
Att i sommar bli hans fru
När en dag han åter tigger
Om att hon hans nöd ska' se
Ler hon åt'en där han ligger
Gråtmild på sitt knä
Nej, giftas är ej lätt
Jag vet ett bättre sätt:

Refr.: Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Och låt oss konvenansen fly i Hesselby.
Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Ty där blir mänskan liksom ny i Hesselby.

Ifrån Reval flög en fransman
Till vårt Stockholm på en titt,
Och på Gärdet någon-stans man
Brett ut linneduk i vitt
Flygarn ser det, glad i sinnet
Sänker han sig ned från skyn,
Men då är det kvinns i linnet
Uti Hesselbyn.
Han gör en långsam sväng
Och tänker: »Ah, très bien»!

Refr.: Jag är ju i Hesselby, Hesselby, Hesselby,
I fågelperspektiv som ny i Hesselby.
Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
En Evas lustgård dit vi fly, O, Hesselby.

*

En herr direktör, en glad en'
Varit bortrest litet grann'
När han kom igen till staden
Vid station han gumman fann.
Då han se'n blir presenterad
Tvenne söta gossar små
Blir han litet distraherad,
Han tycks ej förstå'
Men frun hon ler så ömt,
Säj, Axel har du glömt?

Refr.: Dom ä' ifrån Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Dit som från stadens kvalm vi fly i Hesselby,
Låt oss gå till Hesselby, Hesselby, Hesselby,
Ty där blir mänskan liksom ny i Hesselby.

Tandvärken.

Ur »Var glad», kupletter och visor av R. Åkerblom
Åhlén & Åkerlunds förlag. Stockholm—Göteborg.

Jan Petter fick ont i en tann härom kvällen
Han jämra, han tiggde, han gnällde, han ba,
Han fick ingen ro, där han låg under fällen,
Ty tannvärk ä rysligt å svårt te å ha.
Dä rycker å dä river å dä ränner.
Dä kliar å då värker å dä spänner.
Dä ä som hin håle flög in uti kroppen
En tål ej sin nästa å inte sej själv.

*

När morgonen kom spände Petter för mårra
Å linda en schal runt om hela sin knopp
Å sen som en galning han flög opp i kärra
Å lät det mot stan bära av i galopp.
Ty doktorn där han kunde Petter bota
Han skull hela tann dra opp mä rota
Så att dä blev slut på den gräsliga smärtan,
Som pinade karlstackarn nästan ihjäl.

*

Snart nog han hos doktorn på stolen ses sitta
Med fastskruvad skalle å skälvande knän.
Å Pelle han gapa å doktorn han titta
Så att dä va hiskeligt rakt te å se'n.
Å Pelle sa: »Jag är bra nog te åra,
Å rötterna på tänner ä svåra
Så smen ner i byn han får bryta och bänna
När han ur min trut ska en tann draga ut.»

*

Men doktorn han sa: »Det har alls ingen fara,
För jag har en pojke, som kan hjälpa till.
Den där lilla tandstumpen ska vi nog klara
Om bara du sitter beskedlig och still».
Å Pelle satt i stoln och gnall och skaka
Å doktorn drog i tanna så dä braka
Å pojken hans höll uti huvet på Pelle
Så att han ej skulle få slita sig lös.

*

Den pojken, den pojken, det va allt en stygg'en.
Han hade en synål i näven på lur.
Med den stack han Pelle en bit nedom ryggen
Mesamma som tanna ur truten flög ur.
Å Pelle slet sig lös och gnugga fläcken.
Å skrek mä tår i ögat: »Dä va näcken
Te tann att ha djupa, ja vådliga rötter,
Jag allri känt maken i hela min tid!»

Musik å nästa sida.

Tandvärk.

Andante.

Jan Petter fisk
Han fisk ingen

oudt i en tand här om kvällen, han jävra, han tiggde, han
ro, där han lag under fällen, för tandvärk är rypligt och

gnällde ä' ba' Det ryker och det river i det räv-
svart te ä' ha!

ner, det sticker ä det kliar ä det spän ner, det är som den

oude rent vare i kroppen, man täl ej sin nästa ä

inte sig själv.

Fin

Beväringsvals från Backamo.

Av Göran Swenning

Tjo! Uppå Backamo nu exerat ja' har, tralla,
tvåhundraforti da'r, tralla,
va' ja' en kronans kar', tralla.
Där feck ja' sell å' sluring å' ärter var da', tralla,
men feck ej lelle nubben ta', trallalla.

Ref.: Tjo! Uppå Backamo vi exera' å' vi marschera',
vi dansa' å' vi spassera'
tell Grinneröds sjö,
du dejliga mö.
Där uti måneglansen
vi vila' oss ätter dansen —
en köss uppå lella munnen,
min vän, ä' du mä på den?

*

Löjtnanter å kaptener komdera' oss där, tralla,
Bohus beväringshär, tralla,
mä packning å' gevär, tralla.
Där feck vi göra höger å' så vänster om, tralla,
å vi sköt nägg'u allri' bom, trallalla,
Ref.: Tjo! Uppå Backamo etc.

*

Böxera va' för korta, mi' kappa för lång, tralla,
grötrocken va' för trång, tralla,
ljuda ska' dock min sång, tralla.
Prisa ja' vell i visa beväringa gla', tralla,
leve för Backamo å' Sverige, hurra!

Ref.: Tjo! Uppå Backamo vi exera' å' vi marchera',
vi dansa å' vi spassera,
tell Grinneröds sjö,
du dejliga mö.
Där uti måneglansen,
vi vila' oss ätter dansen —
en köss uppå lella munnen,
min vän, ä du mä på den.

Med tillåtelse av Abr. Lundqvists Musikförlag, Stockholm
ensam rättsinnehavare till musik och text.

Medel mot kalla fötter.

Mel.: »Böljorna de blå.» Efter *Alfr. Scheflo*. Svensk text av *Ernst Rolf*.

Jöns Pettersson han vankade till doktorn för att bli
Reparerad och kurerad för ett me'n.

Jöns Pettersson var eljest ganska frisk och lytesfri,
Men han hade så förfärligt kalla ben.

*

Jöns Pettersson recepter fick så långa som ett år,
Å han tacka', fast han sörjde uti mjugg,
Men fjorton da'r därefter han till doktorn åter går,
För de' hade inte hjälpt ett enda dugg.

*

Å doktorn ordinera' honom bad av alla slag
Både med och utan elektricitet.
Men Jöns han kom tillbaka väl jämt var sjunde dag
Utan att bli hjälpt för sin abnormitet.

*

Nu vet jag ingen annan råd, — sa' doktorn, — än att Ni,
När det onda kommer, som er plågar styggt,
Vill bruka samma medel, såsom att jag själv försökt,
Å det medlet jagar kölden strax på flykt.

*

När jag till sängs om kvällen går, å inte får en blund
För att fötterna ä kalla såsom is,
Då sticker jag dom bara bort te gumma mi' e' stund
Å det känns, som om jag vor' i paradis.

*

Jöns Pettersson blev själaglad å tackade för sej, — — —
Hjälper det mej? Ja då känner ja mej säll — — —
— — — Vill Ni var' så snäll å fråga eran gumma ifrån mej,
Om det passar att jag kommer nu i kväll?

Ljööblorus Eka.

The first system of musical notation consists of a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The melody in the treble clef begins with a quarter note G4, followed by eighth notes A4 and B4, then a quarter note C5, and ends with a quarter rest. The bass clef accompaniment starts with a quarter note G2, followed by quarter notes A2 and B2, then a quarter note C3, and ends with a quarter rest.

The second system of musical notation includes a treble clef staff with lyrics and a bass clef staff. The key signature is three sharps and the time signature is 3/4. The melody in the treble clef continues with quarter notes D5, E5, and F5, then a quarter note G5, and ends with a quarter rest. The bass clef accompaniment continues with quarter notes G2, A2, and B2, then a quarter note C3, and ends with a quarter rest.

I Anders han var en hurtiger mas han var y-afdom bleka,
II Kom så till Brita och kopa "Stej". För du har slutat keka,

The third system of musical notation includes a treble clef staff with lyrics and a bass clef staff. The key signature is three sharps and the time signature is 3/4. The melody in the treble clef continues with quarter notes G5, F5, and E5, then a quarter note D5, and ends with a quarter rest. The bass clef accompaniment continues with quarter notes G2, A2, and B2, then a quarter note C3, and ends with a quarter rest.

Var han gick fram för flickornas kalas och ingen kunde neka.
Kom lilla Brita, kom då med mig alltuti Ljööblorus eka.

I Sjöbloms Eka.

En liten visa om Anders Zorns berömda tavla och om hur den
»kom till».

För Ernst Rolf av *Ture Nerman*

Anders det var en hurtiger mas,
Han var ej av dom bleka,
Var han gick fram fick flickorna kalas,
Och ingen kunde neka,
Kom så till Britta och ropa: Hej! —
När du har slutat keka,
Kom, lilla Britta, kom då med mej,
Allt uti Sjöbloms eka.

*

Kvällen var skön, och månen han sken,
Anders vid åran kneka,
Och vinden var varm, och luften var ren,
Och hjärtana var så vecka.
Då la' han åran opp och sa: Nej,
Britta, låt dej beveka!
Se'n utan ett ord en kyss fick hon sej.
Mitt uppå — Sjöbloms eka.

*

Hur det sen gick, det angår ej Er,
Men vem tror Ni kan tveka,
När en så'n karl som Anders han ber
Och börjar på te' smeka.
Och om det nu var sommarens skull
Eller den månen bleka —
Britta hon blev av kärlek så full
Mitt uti Sjöbloms eka.

*

Ack, men vad faror i unga år,
Lip följer lätt på leka.
Det stod en målarkladd bak ett snår
Och sej om munnen sleka.
Han måla Britta, och sedan vårn
Alla på henne peka:
Titta på dem, som fastna för Zorn.
Allt uti Sjöbloms eka!

En sjöman älskar hafvets väg.

All:to ma non troppo.

Åländsk folksvisa

en sjö-man älskar hafvets väg, hör
stormen skakar mast och tåg, hör

väg-er nas bus st brunnas
Får sus. Far väl, far-

väl, för-tu-san-de mö, jag

kommer väl snart i gen. Far gen.

Farväl, förtjusande mö!

Äländsk folkvisa.

En sjöman älskar havets våg,
hör vågornas brus!
när stormen skakar mast och tåg
hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Jag kommer väl snart igen.

*

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn
hör vågornas brus!
Kom snart tillbaka i min famn
hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Jag kommer väl snart igen.

*

Min trogna flickas varma kyss
hör vågornas brus!
För sista gången jag fick nyss,
hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Jag kommer väl snart igen.

Ack de små trolska kvinnorna!

(Liebliche kleine Dingerchen).

Ur »Kino Königin.»

Text av *Ernst Rolf*

Säg, vem är vår bästa lilla vän,
Vem beundras mäst utav oss män
Vem har all vår kärlek rönt,
Vem gör livet glatt och skönt?
— Det är kvinnan, kvinnan framför allt,
En liten nått förtjusande gestalt,
Som, om man vill vara ärlig,
Blivit rentav outhärlig
fast de dela som de tycka
Åt oss lycka
eller sorg. —
Blott för en kyss av er mun
Gläds man åt livet!

Refräng: Ack de små trolska kvinnorna
Dem blev all makt beskärd.
I ären ju gudinnorna,
Som regera över all världen.
Om du som lutande gubbe går
Eller som yngling så het.
Ack de små trolska, näpna kvinnorna
Ske pris i all evighet!

*

Ack, vad vore livet utan Er,
Er, som varje man så ömt tillber? —
Jag gick ej — för en million
Såsom solo mansperson.
Blir man grätten eller lite tvär
Finns dock trösten hos en hjärtans kär.
Ack ja, kvinnan det är givet
Hon är allt, ty hon är livet.
Ja, hon är av allt det bästa,
Som vår herre skapat har.
Blott för en kyss av er mun
Glömmes all världen —

Refräng: Ack de små trolska kvinnorna
Dem blev all makt beskärd.
I ären ju gudinnorna,
Som regera över all världen.
Om du som lutande gubbe går
Eller som yngling så het.
Ack de små trolska näpna kvinnorna
Ske pris i all evighet!

Musiken att tillgå hos Herrar Musikhandlare.

“My wita Princess.”

Negerballad med negerromantik och negerspråk, afrikansk »svartmålning i vita färger av *Karl-Ewert*

Melodi: »Oh you beautiful Doll»

Darling du,
Hör mej nu!
Öppna fönstret ja för dej vill sjunga ju.
Very well, nu jag dej ser
You skön dej ter
Jag dej tillber
Hör min sång
Come along
You för den stackars negern är som sol'n var gång
Han får dej se
Och kärlek ge
Och till dej go
Om kväll'n, you know:
My honey.

Refr: Oh, my wita Princess!
Jag älskar dej så, oh yes!
Allting vara mörkt och stilla
Jag till banjon sjunga villa
Oh, my wita Princess
You vara my friend, oh yes
And you blomma hos mej lilla ros till dess
Att du har blivit min, my little black negress
Oh, oh, oh, oh
Oh my wita Princess.

*

Får jag ej
Älska dej
I don't know hur det ska gå me' svarta mej,
Jag är rädd, att jag gunås
Perhaps förgås
För dej, min rose —
Jag är mån
If you alone
Att you ska komma ner till mej and look på må'n
And finna tröst
Vid niggerens bröst
För dej jag då
Ska sjunga so:
Refr.: Oh my wita princess etc.

*

O, din mun
Röd och runn
Dina ögon ä som stjärnorna war stunn
Yes beautiful
Med guldgult hår
My darling står
Mitt hjärta slår
När du se'n
Dör min vän
Då we shall meet again of course i himmelen
I änglaskrud
Min negerbrud
Då sjunga säll
Jag very well:
Refr.: Oh my wita Princess etc.

Offentligt föredrag
strängt förbjudet!

"O Sofi".

Mel.: O, Marie! av *di Capua*.

Text av *Karl-Ewert*.

Jönsson är knodd i handelsbo,
Men har dock kvar sin barnatro
Bor på en skärgårdsö, förstås.
Bäst va' om han fick dö förstås
För skön Sofi han brunnit,
Tror nu han gensvar funnit
Och med gitarr i hand,
Tolkar han känslans brand.

Refr.: O Sofi, O Sofi,
Du är svår ska' jag säja att låta bli
Kom jag är fri
Och skänk mej livets ljuvaste poesi
O Sofi, O Sofi
Du hör hur jag svettras och ligger i
Vid denna melodi
O Sofi, O Sofi.

*

Hon är »pigäs» och ortens »tjängs»,
Jönsson nog gör en messalliance,
Tror att hans skärgårdsmö, förstås,
Är lika vit som snö, förstås.
När milda sommarnatten
Sveper kring land och vatten,
Störs tystna'n gång på gång
Av Jönssons kärlekssång.

Refr.: O Sofi, O Sofi, etc.

Snart blev hon ändock Jönssons brud
Vigdes en dag i bröllopsskrud
Dagen var glad och lång, förstås,
Barndop på samma gång förstås.
Prästen var med på balen,
Länsman va full och galen,
Jönsson till orgeln smet
Spelade, sjöng och grät.

Refr.: O Sofi, O Sofi, etc.

*

Jönsson nu blivit gamla kar'n
Sitter med fru och tjogtals barn.
Köpt egen bod på ön, förstås,
Arbetet får sin lön, förstås.
När han om aftonstunden
Stängt för den sista kunden
Barnskaran då han hör
Sjunga i ordnad kör.

Refr.: O Sofi, O Sofi, etc.

*

Men hans Sofi hon kola av
Jönsson han redde hennes grav,
Nu går han tyst och grå, förstås,
Får inte flera små, förstås.
Bland minnena de mesta
Var gummans »valk» den bästa,
Även en vit »chemis»
Som också var Sofis.

Refr.: O Sofi, O Sofi, etc.

Musik till Ernst Rolfs repertoire alltid på lager hos Elkan & Schildknecht, Emil Carelius, Stockholm.

Åhlén & Holms tryckeri,
Insjön, 1914